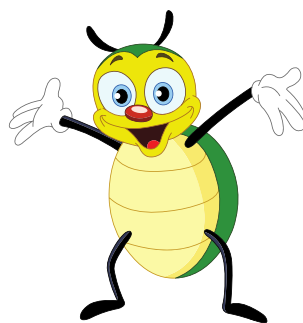

Učíme se s panem Broučkem

Vzdělávací materiály pro děti

DĚKUJI VÁM ZA ZAKOUPENÍ TOHOTO MATERIÁLU. TENTO SOUBOR JE MATERIÁL DO MŠ. SOUBOR SLOUŽÍ POUZE K OSOBNÍMU VYUŽITÍ, A NENÍ DOVOLENO JEJ SDÍLET.

Pavλίna Vráblíková

Instagram: [brouckovy_materialy](#)

Facebook: [Učíme se s panem Broučkem](#)

Zdroj využitých obrázků: Canva

„Tři pohádky pod stromeček“

Tři krátké pohádky

„Jak vločka hledala kamaráda“

Příběh o sněhové vločce, která při své cestě zimní krajinou objevuje, že každý má své místo a význam, a společně dokážeme vytvořit něco krásného.

Motivace pro děti: Spolupráce, přátelství.

„Skřítek, který zapomněl na Vánoce“

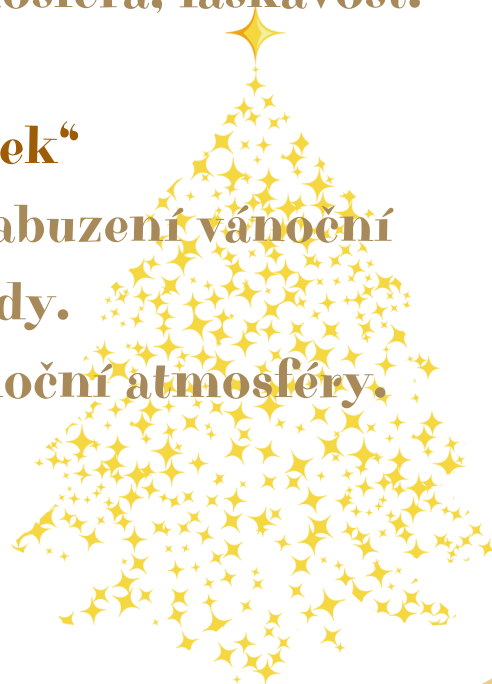
Pohádka o skřítkovi, který si uvědomí, že pravé Vánoce nejsou pouze o dárcích, ale o radosti, klidu a přátelství.

Motivace pro děti: Vánoční atmosféra, laskavost.

„Vánoční stromeček“

Příběh o malém stromečku, nabuzení vánoční atmosféry a pohody.

Motivace pro děti: Kouzlo vánoční atmosféry.

Poděkování

Milé kolegyně,

z celého srdce Vám děkuji za Vaši podporu, krásné zprávy, nákupy a spolupráci v průběhu celého roku. Každý Váš zájem o mé materiály a nápady je pro mě nejen radostí, ale i velkou motivací k další tvorbě. Jsem vděčná za to, že společně sdílíme lásku k práci s dětmi a společně přispíváme k jejich radosti a rozvoji.

Přeji Vám poklidné předvánoční dny, během nichž si najdete čas na radostné chvíle s dětmi i svými blízkými. Ať jsou letošní Vánoce naplněné láskou, kouzelnou atmosférou a spoustou krásných momentů. Do nového roku Vám přeji pevné zdraví, dostatek energie a spoustu inspirace pro Vaši práci.

Naše práce je nesmírně důležitá a přináší mnohem víc, než si možná občas uvědomíme. Pomáháte dětem poznávat svět, rozvíjet jejich schopnosti a tvořit vzpomínky, které si ponесou celý život. Díky nám děti zažívají radost, bezpečí a nadšení z objevování - a to je dar, který má nevyčíslitelnou hodnotu.

Tento soubor pohádek jsem připravila jako malé poděkování za všechno, co děláte, a věřím, že Vám i dětem přinese radost a trochu toho vánočního kouzla.

S úctou a přáním krásných Vánoc,

Pavλίna Vráblíková

Učíme se s panem Broučkem

Jak vločka hledala kamaráda

V jednom zimním mraku se narodila drobná sněhová vločka. Byla maličká, krásná a úplně jedinečná. Každý záhyb jejího tělíčka byl jako mistrovské dílo, ale vločka se cítila osamělá. Když se podívala dolů na svět, viděla, jak se pole i střechy pomalu halí do bílého kabátu. Rozhodla se, že se vydá na cestu a najde si kamaráda, se kterým by mohla zažít zábavu a něco krásného vytvořit.

Vítr ji jemně popostrčil z mraku a vločka se začala snášet k zemi. Nejprve potkala jinou vločku, která se třpytila jako diamant.

„Ahoj, kam letíš?“ zeptala se naše vločka.

„Hledám svoje místo, kde bych mohla zářit,“ odpověděla druhá vločka a rychle odletěla dál. Vločka tedy pokračovala v cestě.

Zanedlouho potkala další vločku, která si hrála v proudu větru.

„Ahoj, nechceš být moje kamarádka?“ zeptala se naše vločka.

„Ráda bych, ale musím letět dál. Chci se usadit na větvi stromu, aby mě všichni viděli,“ odpověděla druhá vločka a zmizela v dálce.

Vločka začínala být smutná. „Proč mě nikdo nechce?“ přemýšlela, zatímco se pomalu snášela k zemi.

Najednou ucítila, jak se kolem ní začíná shlukovat více vloček. Jemně se k ní přidávaly, jedna po druhé. „Ahoj! My jsme slyšely, že hledáš kamarády,“ ozvalo se.

„To je pravda,“ přikývla vločka. „Ale já jsem jen obyčejná a nevím, jestli s vámi budu moci letět dál.“

„Každá z nás je jiná, ale právě proto spolu můžeme vytvořit něco krásného!“ řekla jedna z vloček a všechny se společně usadily na poli.

Najednou se pole pokrylo třpytivou sněhovou peřinou. Naše vločka se rozhlédla a viděla, jak je vše kolem nádherné. Teď už věděla, že její místo není osamocené, ale s kamarády, kteří ji doplňují a pomáhají tvořit něco většího, než si kdy dokázala představit.

A tak vločka našla své místo i své kamarády – a pochopila, že spolupráce a přátelství dokážou vykouzlit skutečné zázraky.

Jak uložka hledala kamaráda

„Skřítek, který zapomněl na Vánoce“

Daleko v hustém lese žil skřítek jménem Čepička. Celý rok pomáhal ostatním lesním obyvatelům, sbíral lesní plody, opravoval domky a vždy byl plný energie.

Když ale přišel prosinec, Čepička začal být nervózní. Blížily se Vánoce a on si uvědomil, že nemá pro nikoho žádné dárky.

„Co jen budu dělat?“ lámal si hlavu. „Jak můžu oslavit Vánoce, když nemám nic, co bych mohl dát ostatním?“

Celé dny běhal po lese a hledal něco, co by mohl zabalit jako dárek. Ale ať už našel šišku, oříšek nebo kousek mechového polštářku, všechno se mu zdálo příliš obyčejné.

Jednoho večera, když si skřítek smutně sedl na pařez, aby si odpočinul, kolem prošla veverka. „Čepičko, proč jsi tak zamklý?“ zeptala se starostlivě.

„Ach, veverko, vždyť já nemám žádné dárky na Vánoce. Co když mě ostatní skřítki budou mít za špatného kamaráda?“ povzdechl si.

Veverka se na něj usmála. „Víš, Čepičko, Vánoce nejsou jen o dárcích. Jsou o radosti, kterou sdílíme, o tom, že jsme spolu, a o malých laskavostech, které děláme pro druhé.“

Čepička chvíli přemýšlel. Pak ho napadlo něco zvláštního. Místo hledání dárků začal obcházet všechny své přátele v lese a pomáhal jim s přípravami. Připevnil hvězdu na špičku smrku, pomohl zajícům nanosit seno, aby jim bylo teplo, a dokonce upletl šálu pro starého jezevce, který mrzнул.

Když přišel Štědrý den, lesní obyvatelé se sešli kolem ozdobeného stromu. Každý přinesl něco, co měl - oříšek, sušenou borůvku nebo kousek voňavého mechu. Čepička tam stál a pozoroval, jak se všichni radují a sdílejí své malé poklady.

„Čepičko,“ ozvala se veverka, „To, co jsi pro nás udělal, je ten největší dárek ze všech. Přinesl jsi nám radost, podal pomocnou ruku a ukázal, co jsou pravé Vánoce.“ Skřítek se usmál a poprvé pochopil, že Vánoce nejsou o tom, co máme, ale o tom, co společně prožíváme. Od té chvíle už nikdy nezapomněl, co je na Vánocích nejdůležitější - laskavost, přátelství a radost, kterou si vzájemně dáváme.

*„Skřítek,
který zapomněl na Vánoce“*

„Vánoční stromeček“

Uprostřed lesa rostl malý stromeček. Každý rok pozoroval, jak lidé přicházejí do lesa vybírat ty nejkrásnější stromy, aby si je odnesli domů a ozdobili na Vánoce. Malý stromeček si také přál být jednou vybrán, aby mohl zářit mezi světýlky a stát se součástí vánočního kouzla.

Jednou k němu přišel starý jelen a povídá: „Proč jsi tak smutný, malý stromečku?“ „Chtěl bych se stát vánočním stromečkem,“ povzdychl si. „Ale jsem příliš malý a nevýrazný. Nikdo si mě nikdy nevybere.“

Jelen se zamyslel. „Víš, vánoční kouzlo není jen o velikosti nebo dokonalosti. Každý strom má své místo, a i ty můžeš přinést radost, když věříš v sebe a čekáš na svůj čas.“ Stromeček se nad jelenovými slovy zamyslel. Možná měl pravdu. Možná jeho chvíle ještě přijde.

S blížícími se Vánocemi však stromeček ztrácel naději. Nikdo si ho nevybral, a už bylo Štědré ráno. Náhle se v lese objevila skupinka dětí. Měly v rukou barevné papírové ozdoby, řetězy a jablíčka. Když děti došly ke stromečku, jedna z nich vykřikla: „Podívejte! Tady je ten pravý stromek!“

Děti začaly stromeček zdobit. Na jeho větvičky zavěsily papírové hvězdy, malá jablíčka a vlastnoručně vyrobené ozdoby. Dokonce přinesly i zlatou hvězdičku, kterou připevnily úplně nahoru, na tu nejvyšší větvičku. Stromeček poprvé pocítil, jaké to je, být součástí vánočního kouzla a všech splněných vánočních přání.

Když se na něj děti obdivně podívaly, uvědomil si, že jeho sen se splnil. Nemusel být dokonalý nebo velký – stačilo, že rozdával radost těm, kteří ho objevili.

Od toho dne už stromeček nikdy nepochyboval o své hodnotě. A každý rok se těšil na Vánoce, kdy se děti vracely, aby ho znovu ozdobily a vytvořily kouzelnou atmosféru pro všechny v lese.

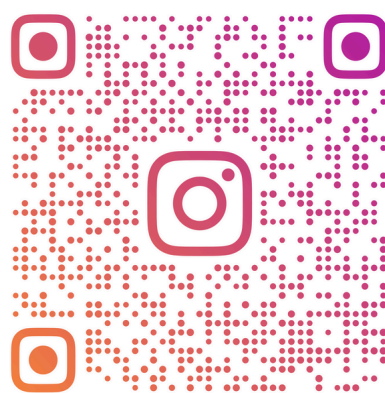
„Vánoční stromeček“

Děkujeme, že jste s námi!

Pokud se Vám tento soubor pohádek líbil, nezapomeňte sledovat další materiály a novinky na následujících platformách:

Instagram: @brouckovy_materialy

BROUCKOVY_MATERIALY

Facebook: Učíme se s panem Broučkem

www.facebook.com/ucimesespanembrouckem/

Přeji Vám krásné Vánoce a úspěšný nový rok!

Děkuji, že jste součástí naší komunity.

*Vaše Paulina Vrábliková
Učíme se s panem Broučkem*

